

7. Εάν δύνανται να θεωρηθεί ότι μία τοιαύτη επιχείρησις εις την οποίαν έχει παραχωρηθεί δια νόμου του κράτους μέλους το τηλεοπτικό μονοπώλιον να προβαίνει εφ' όλης της επικρατείας αυτού εις τηλεοπτικές μεταδόσεις πάσης φύσεως κατέχει δεσπόζουσα θέση εις σημαντικόν τμήμα της κοινής αγοράς.
8. Εν καταφατική περιπτώσει: εάν και κατά πόσον αποτελεί κατάχρησιν της δεσποζούσης θέσεώς της η εις βάρος των κοινοτικών καταναλωτών υπ' αυτής επιβολή (ελλείπει παντός ετέρου ανταγωνισμού εις την αγοράν) τιμών μονοπωλίου επί των τηλεοπτικών διαφημιστικών εκπομπών και τοιούτων προτιμησιακής, κατά την διακριτική της ευχέρειαν, μεταχειρίσεως και η υπ' αυτής ενάσκησις των ως άνω εις το υπ' αριθ. 5 ερώτημα μνημονευομένων και εις εξάλειψιν του ανταγωνισμού αγουσών πράξεων εις τον τομέα εις τον οποίον αυτή λειτουργεί.
9. Εάν και κατά πόσον σήμερον η παραχώρησις διά νόμου εις ένα μόνον τηλεοπτικόν φορέα να έχει το τηλεοπτικόν μονοπώλιον εφ' όλης της επικρατείας ενός κράτους μέλους και να προβαίνει εις τηλεοπτικές μεταδόσεις πάσης φύσεως συμβιβάζεται το μεν προς τον επιδιωκόμενον υπό της συνθήκης ΕΟΚ (εισαγωγή, κατ' άρθρ. 2 αυτής) κοινωνικόν σκοπόν της σταθεράς δελτιώσεως των συνθηκών ζωής των ευρωπαϊκών λαών και της ταχείας ανόδου του επιπέδου της ζωής των, το δε προς την διάταξιν του άρθρου 10 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Προστασίας των δικαιωμάτων του Ανθρώπου της 4ης Νοεμβρίου 1950, και
10. Εάν η διά του άρθρου 10 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Προστασίας των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου της 4ης Νοεμβρίου 1950 κατοχυρουμένη ελευθερία του εκφράζεσθαι και ο προαναφερθείς κοινωνικός σκοπός της Συνθήκης της ΕΟΚ, ο μνημονευόμενος εις την εισαγωγήν και το άρθρον 2 αυτής, επιβάλλουν αφ' εαυτών εις τα κράτη μέλη υποχρεώσεις και ποίας, ανεξαρτήτως της ισχύος γραπτών διατάξεων του κοινοτικού δικαίου.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε με Διάταξη της 29ης Ιουνίου 1989 το Arrondissementsrechtbank του Almelo στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά της εταιρείας Bonfait BV

(Υπόθεση 269/89)

(89/C 261/07)

Με Διάταξη της 29ης Ιουνίου 1989, που περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 5 Σεπτεμβρίου 1989, το Arrondissementsrechtbank του Almelo ζητεί στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά της εταιρείας, Bonfait BV, με έδρα το Denekamp, από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακολούθων ερωτημάτων:

1. Εφαρμόζονται ή όχι στα προϊόντα κρέατος που εισάγονται στις Κάτω Χώρες από άλλα κράτη μέλη οι διατάξεις της Nederlandse Vlees- en Vleeswarenbesluit (κανονιστική απόφαση περί κρέατος και προϊόντων κρέατος);
2. Αποτελούν οι εν λόγω διατάξεις μέτρα κατά την έννοιαν του άρθρου 30 της συνθήκης ΕΟΚ;
3. Αποσκοπούν οι εν λόγω διατάξεις στην προστασίαν της δημοσίας υγείας στις Κάτω Χώρες;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε με απόφαση της 12ης Ιουλίου 1989 το College van Beroep voor het Bedrijfsleven στο πλαίσιο της υπόθεσης ΜΕ, van der Laan-Velzeboer και PCL van der Laan κατά Υπουργού Γεωργίας και Αλιείας των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση 285/89)

(89/C 261/08)

Με απόφαση της 12ης Ιουλίου 1989, που περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 15 Σεπτεμβρίου 1989, το College van Beroep voor het Bedrijfsleven, Χάγη, ζητεί στο πλαίσιο της υπόθεσης ΜΕ van der Laan-Velzeboer και PCL van der Laan, Oudesluis, κατά Υπουργού Γεωργίας και Αλιείας, Χάγη, από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του ακολούθου ερωτήματος:

Πρέπει το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1371/84 της Επιτροπής της 16ης Μαΐου 1984, (ΕΕ αριθ. L 132 σ. 11), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1546/88 της Επιτροπής της 3ης Ιουνίου 1988 (ΕΕ αριθ. L 139 σ. 12) (σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η αναφερόμενη σ' αυτό κατάσταση «η απαλλοτρίωση σημαντικού μέρους της χρησιμοποιούμενης γεωργικής έκτασης της γεωργικής εκμετάλλευσης του παραγωγού, η οποία έχει προκαλέσει προσωρινή μείωση της κτηνοτροφικής έκτασης της εκμετάλλευσης» περιλαμβάνει και την περίπτωση κατά την οποία μεταξύ του δικαιούχου της εκτάσεως και του εργολάβου ενός δημοσίου έργου έχει επιτευχθεί συμφωνία κατά το άρθρο 2 του ολλανδικού Belemmeringenwet Privaatrecht (Staatsblad 1927 σ. 159), για να αποφευχθεί η επιβολή υποχρεώσεως ανοχής, όπως η αναφερόμενη στο άρθρο 1 του νόμου αυτού, όταν ο ενδιαφερόμενος παραγωγός συνεπεία της συμφωνίας αυτής απώλεσε προσωρινά τη δυνατότητα να χρησιμοποιεί σημαντικό μέρος της γεωργικής εκτάσεως της επιχείρησεως και μειώθηκε προσωρινά η κτηνοτροφική έκταση της επιχείρησεως, συνέπειες οι οποίες θα είχαν επέλθει και αν είχε επιβληθεί η εν λόγω υποχρέωση ανοχής;

(¹) ΕΕ αριθ. L 132 της 18. 5. 1984, σ. 11.

(²) ΕΕ αριθ. L 139 της 4. 6. 1988, σ. 12.